

מ"ת 6905/11/15 - מדינת ישראל נגד ד' ד' (עציר)

בית משפט השלום בעכו

12 נובמבר 2015

מ"ת 6905-11-15 מדינת ישראל נ' ד'(עציר)

מ"ת 6888-11-15

בפני כבוד השופטת אביגיל זכריה
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב ד' ד' (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד עדי תורג'מן

המשיב: הובא

הסניגורית: עו"ד גבריאלה בביל, מטעם הסניגוריה הציבורית

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מונחת בפניי בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בהתאם לסעיף 21 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן - חוק המעצרים).

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות:

תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים, תקיפה סתם של בן זוג ותקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיפים 382 (ג), 382, 192 (ב) ו - 380 בהתאמה לפי חוק העונשין, התשל"ז - 1977

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו.

תמצית עובדות כתב האישום

המשיב והמתלוננת הינם בני זוג.

ביום 25.10.15 בשעות הבוקר הבחינה המתלוננת מבעד לחלון הבית במשיב יוצא מרכבה של אישה אחרת. המתלוננת יצאה מביתה ופגשה את המשיב במדרגות הבית והודיעה לו שראתה אותו עם האחרת, בתגובה רגז עליה המשיב והחל לתקוף אותה באופן שהיכה אותה באמצעות ידיו על ראשה, משך בשערות ראשה בחוזק, גרר אותה לתוך הבית וברחבי הבית דחף אותה למיטה, אחז בצווארה בצורת חניקה וחבט את ראשה בקיר.

כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלות בכל חלקי גופה המתבטאות בהמטומה עם כחלון במותן שמאל, בברך ימין, בשתי הזרועות, נפיחות בראש והמטומה בצוואר.

באותו מעמד איים המשיב על המתלוננת בפגיעה שלא כדין באומרו לה: "היום אני רוצה לסגור את הסיפור, היום אני הורג אותך".

המתלוננת 2 אשר נכחה בבית ניסתה להרחיק את המשיב מביתה או אז השליך המשיב לעברה כיסא שפגע ברגלה השמאלית, כתוצאה מכך נגרמה למתלוננת 2, חבלה של ממש המתבטאת בהמטומה וכחלון בירך שמאל.

בעקבות המתואר לעיל, נאלצה מתלוננת 1 לברוח מהמשיב ונעזרה בעוברת אורח אשר סייעה לה להגיע לתחנת המשטרה, בה בעת הגיעה מתלוננת 2 לבית הוריו שם פגשה את הנאשם שאיים בפניה בפגיעה במתלוננת באומרו "אני לא אבוא למשטרה עד שאני אהרוג אותה, המשטרה לא תתפוס אותי עד שאני אהרוג אותה".

במהלך חודש אוקטובר 2015 ועובר לאירוע הנ"ל, בשעות הלילה המאוחרות, חזר המשיב לביתו, ניגש אל המתלוננת 1 שישנה עם בתה וצעק לעברה "קומי יא זונה" ותקף אותה באמצעות כבל המטען של הטלפון בגופה, משך לה בשערות ראשה והיכה אותה עם ידיו בגופה.

חודשיים עובר לאירוע המתואר לעיל בחצר ביתם, הבחינה המתלוננת 1 בנאשם משוחח בטלפון, לשאלתה עם מי הוא שוחח תקף אותה הנאשם באופן שהשליך לעברה חתיכות עץ שהיו מונחות בתוך קערה במקום אשר פגעו בגופה, בהמשך נטל את מכשיר הנייד שלה וזרק אותו לרצפה.

במעשיו המתוארים לעיל תקף המשיב את בת זוגו במספר הזדמנויות ואף גרם לחבלה של ממש, איים עליה בפגיעה שלא כדין בגופה כדי להפחידה, תקף את המתלוננת 2 שלא כדין וגרם לה חבלה.

טענות הצדדים

לעניין קיומן של ראיות לכאורה -

המבקשת מפנה בבקשה להודעות המתלוננת, הודעת אמה, הודעת חוקרת הילדים שחקרה את בתה של המתלוננת, דוחות פעולה של שוטרים, דוח הרווחה, תעודות רפואיות ועוד.

ההגנה מסכימה לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר אך טוענת לחולשה מסוימת בראיות. עיקר טענות ההגנה נסמכות על סכסוך קודם בין בני הזוג בו רואה ההגנה את המניע לתלונת המתלוננת.

עוד נטען כי לא מצא תיעוד לכל סוגי החבלות שהיו צפויות לשיטת ההגנה נוכח האירועים המתוארים בכתב האישום.

עוד נטען כי מסכת האירועים המתגלגלת כפי שהיא מתוארת בכתב האישום כרוכה במידה מסוימת גם בהתנהלותה של המתלוננת בעצמה ועל רקע התקפי קנאה נטענים מצידה ביחס למשיב.

עוד נטען לקיומן של סתירות בין הודעת המתלוננת והודעת אמה בעיקר ביחס לאירוע שאירע בתוך הבית.

לעניין קיומה של עילת מעצר -

המבקשת בבקשה טוענת לקיומה של עילת מעצר סטטוטורית בשל היות העבירה עבירת אלימות במשפחה שלא עלה בידי המשיב להפריכה, במיוחד בנסיבות הקשות שתוארו בבקשה.

עוד טענה המבקשת לעילת מעצר שעניינה שיבוש הליכי משפט והמלטות מן הדין נוכח הנתון כי המשיב ברח וניסה להסתתר תוך שהוא גורם לכך שהמבקשת נאלצה לשהות במקלט לנשים מוכות.

עוד הפנתה המבקשת לעברו הפלילי העשיר של המשיב הכולל עבירות אלימות, איומים, סמים, מין ועוד.

לעניין עילת המעצר טענה ההגנה -

כאמור ההגנה הסכימה כי קיימת עילת מעצר אך טענה כי ניתן לאיינה בחלופת מעצר ועתרה להפנות לתסקיר מבלי להצביע על חלופה קונקרטית.

דין והכרעה -

לאחר שמיעת טענות ב"כ הצדדים ועיון בתיק החקירה אקבע כי אכן קיימות ראיות לכאורה אשר די בהן לצורך שלב זה של הדיון ואף למעלה מכך. הראיות לכאורה הקושרות את המשיב לביצוע העבירות המיוחסות לו עולות למקרא הודעות המתלוננת, הודעת אמה, הודעת חוקרת הילדים שחקרה את בתה של המתלוננת, דוחות פעולה של שוטרים, דוח הרווחה, תעודות רפואיות ועוד.

יש בחומר הראיות שהוצג כדי לעמוד בהיקף ובטיב הבחינה הנדרשת בשלב זה של ההליך ונראה כי גם ההגנה מסכימה לכך.

יצוין כי לא ירדתי לסוף דעתה של ההגנה באשר להיקף החבלות המצופה והנטען במקרה זה. עיון בתמונות הינו בבחינת "תמונה שווה אלף מילים" - במקרה זה. החבלות על גופה של המתלוננת ברורות וחמורות ויש להצטער על אופי הטיעון של ההגנה בהיבט זה.

יתר טענות ההגנה כפי שהועלו אין מקומן לשלב זה של ההליך נוכח עוצמת הראיות לכאורה והן יוכלו במקרה הצורך להיבחן בהליך העיקרי.

לעניין עילת מעצר -

נוכח נסיבות ביצוע העבירה הנטענת ובשים לב לעילת המעצר הסטטוטורית שעניינה נוכח עבירות האלימות במשפחה אקבע כי קיימת עילת מעצר.

עוד יצוין כי בשים לב לאופי התקיפה המתוארת ורף האיומים הרי שכבר בתיק זה נמצא רף המסוכנות ברף הגבוה ביותר.

חומר החקירה ועברו הפלילי העשיר והמכביד של המשיב לרבות בעבירות אלימות, עבירות מין קשות, עבירות סמים אשר בגינן ריצה עונשי מאסר בפועל רבים - מביא לקביעה כי עילת המעצר מצויה בעצימות גבוהה שלא ניתן יהיה בנקל לאיינה.

לעניין חלופת המעצר המוצעת -

בדיון הראשוני כאמור לא עלה בידי ההגנה להציג חלופת מעצר קונקרטית וההגנה טענה להפנייה לשירות המבחן לצורך בחינה חלופת מעצר מוסדית כלשהיא תוך שהיא מציינת דוגמאות שונות מבלי להבהיר התאמתן לתיק זה או להציג את המסגרת המתקיימת במסגרתן.

בדיון היום שהיה קבוע לשמיעת החלטה ביקשה הסניגורית להציג 2 חלופות מעצר מוסדיות בדמות "בית נועם" ומרכז "דיאלוג מחודש", והמציאה לעיוני מסמכים המרכזים את תוכניות הטיפול הרלבנטיות.

יצוין כבר עתה כי החלופה בדמות "בית נועם" לא תוכל להתאים למקרה כזה ואין כל מקום לבוחנה מאחר ונציגת המרכז מציינת בעצמה כי הוא אינו מיועד לשמש חלופת מעצר.

לעניין מרכז "דיאלוג מחודש" הרי שהאלטרנטיבה היחידה שאפשר ויהיה מקום לבוחנה היא זו המשמשת כחלופת מעצר ולא כל מסגרת פתוחה אחרת.

יצוין כי ספק רב בעיני אם זה השלב המתאים לפתוח בהליך טיפולי של המשיב וזאת בשים לב לרף החמור של עבירותיו הנוכחיות, המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו והעדר המורא שהוא מפגין כלפי רשויות אכיפת החוק דוגמת המשטרה, בבחינת קל וחומר כלפי רשויות טיפוליות ואחרות.

בהקשר זה מצאתי את טיעוני ההגנה לעניין רצונו בהליך טיפולי והפנמתו את הצורך בכך ככאלה שספק אם עולים בקנה אחד עם יתר טענות ההגנה בבקשה לרבות שימת הדגש על חלקה של המתלוננת באירועים.

יחד עם זאת, והגם שטרם הדיון היום סברתי שיש מקום להורות על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריה עד תום ההליכים נגדו - הרי שביהמ"ש מחויב לאפשר למשיב למצות כל אפשרות להצגת חלופת מעצר.

משכך, ולא בלי התלבטות, אני נעתרת לבקשת ההגנה ומורה על שליחת המשיב לקבלת תסקיר שירות המבחן אשר יבחן את האפשרות של **חלופת מעצר מוסדית סגורה בלבד**.

אין בהפניה כדי להוות התחייבות שיפוטית לקבלת המלצת שרות המבחן.

שרות המבחן יגיש תסקיר תוך 21 יום מהיום.

נקבע להמשך דיון ביום 3/12/15 שעה 12.00 בפני שופט שייקבע ע"י כב' סגן הנשיא סאלח עקב יציאתי לחופשת שבתון.

יש לזמן את המשיב באמצעות שב"ס.

המזכירות תמציא ההחלטה לשירות המבחן ותוודא קבלתה.

המזכירות תעביר ההחלטה לעיונו של כב' סגן הנשיא לקביעת המותב שידון בתיק במועד הנדחה.

ניתנה והודעה היום ל' חשוון תשע"ו, 12/11/2015 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה , שופטת

הוקלדעלידירוניתדיגורקר